

van collectief schadeverhaal'

sieve belangenbehartiger een gelukkige. Immers, de aandelenlease-, woekerpolis- en renteswap-zaken leren dat er meerdere categorieën gedupeerden zijn. Deze hebben niet altijd dezelfde belangen. Het is dan beter om met alle vertegenwoordigende organisaties om de tafel te zitten. Bovendien kan op deze manier worden bereikt dat alle groepen akkoord zijn met de bereikte oplossing. Finale genoegdoring wordt dan eerder realiteit.

HET BELANG VAN DEELSCHIKKINGEN

Verder moet het mogelijk blijven voor de diverse belangenorganisaties om een schikking te treffen die alleen voor een bepaalde groep geldt: de deelschikking. Naast het praktische argument van *limited funds* aan de kant van de gedaagde en diens verzekeraar, is een dergelijke oplossing ook gerechtvaardigd. Immers, in het geval van de VEB worden uit de ledencontributies de gerechtelijke stappen gefinancierd.

Het lidmaatschap staat open voor iedereen die er belang bij heeft. Deze kleine inspanning kan en mag worden gevergd van gedupeerden.

Het belang van deze deelschikkingen mag niet worden onderschat. De ervaring leert dat de onderneming of de betrokken bestuurders en commissarissen zeer zelden de volledige schade kunnen betalen. Zoals gezegd, de verzekeringsdekking is beperkt en volledig verhaal leidt mogelijk tot faillissement. Faillissement betekent per definitie slechts beperkt verhaal. De meeste schikkingen die de VEB treft, zijn deelschikkingen: Landis, World Online, KPNQWest en Van der Moolen zijn maar enkele voorbeelden. De VEB heeft ook schikkingen gesloten die voor iedereen golden: dat kost de onderneming wel de hoofdprijs. Iedereen moet immers worden betaald. Een speciaal geval zijn de zogenoemde WCAM-schikkingen (Wet collectieve afwikkeling massaschade): het Hof Amsterdam

bepaalt dan dat de schikking voor iedereen geldt, tenzij je tijdig kiest voor opt-out.

Een deelschikking is dus win-win: betaalbaar voor gedaagde en een zekere (gedeeltelijke) schadevergoeding voor de achterban van de collectieve belangenbehartiger. Reële alternatieven ontbreken vaak. Doorprocederen heeft weinig zin. Het voor compensatie beschikbare budget zal dan door de gedaagde partijen worden besteed aan juridische kosten, zodat voor niemand van de gedupeerden een redelijke vergoeding beschikbaar is. Dit is niet reëel en rechtvaardig, zeker niet voor de leden van de VEB die de juridische actie bekostigen.

Het is van groot belang dat deelschikkingen mogelijk blijven. Het wetsvoorstel maakt dit onmogelijk. Mede daarom heeft de VEB zich tegen dit wetsvoorstel gericht.

FINALITEIT IS NIET TE (GOED)KOOP!

Het is in beginsel positief dat een collectieve schadevergoedingsactie in Nederland wordt ingevoerd. Alleen bevat de huidige opzet een aantal ongunstige elementen. Of de wet bevordert dat geschillen over aandelenlease, renteswap of woekerpolis sneller worden opgelost, valt (nog) niet te zeggen. Maatwerk voor alle categorieën gedupeerden blijft geboden. Uiteindelijk gaat het daarbij om de vergoeding die wordt geboden aan de gedupeerden. Als die hoog genoeg is, zal uiteindelijk finaliteit worden bereikt, zo niet dan kiezen de gedupeerden voor opt-out. Het is een illusie om deze finaliteit goedkoop te willen bereiken door een nieuwe wet in te voeren. Tenzij, zoals in het huidige wetsvoorstel, alleen een opt-out wordt geboden voordat de vergoeding bekend is. Vanwege het risico op een te lage vergoeding zijn in dat geval gedupeerden bijna gedwongen te opt-outen.

HET MOET
MOGELIJK BLIJVEN
VOOR BELANGEN-
ORGANISATIES OM
EEN SCHIKKING
TE TREFFEN DIE
ALLEEN VOOR EEN
BEPAALED GROEP
GELDT: DE
DEELSCHIKKING

> MEER WETEN?

Zie op www.veb.net het artikel 'Op weg naar collectief schadeverhaal in het Nederlands recht, perikelen bij het Wetsvoorstel collectieve schadevergoedingsactie' van Tomas Arons en Geert Koster (Ondernemingsrecht 2017/86)

